

Paradigmata programování 4 $\diamond$ poznámky k přednášce

8. Bariéry

verze z 2. dubna 2025

1 Paralelní datové algoritmy

Podívejme se nejprve na problém součtu prefixů zadaného vektoru. Konkrétně je dán vektor v velikosti n . Například:

0	1	2	3	4	5	6	7
1	2	3	4	5	6	7	8

Zavedeme si funkci `vsum`, která při aplikaci (`vsum v m n`) vrátí součet prvků vektoru v od indexu m po n (včetně). Chceme vyrobit vektor `sum` délky n tak, aby `(= (vref sum i) (vsum v1 0 i))` pro každé i .

0	1	2	3	4	5	6	7
1	3	6	10	15	21	28	36

Sekvenční program by měl lineární časovou složitost. Předpokládejme nyní, že máme k dispozici tolik procesorů, kolik je délka vektoru `v1`. S každým prvkem vektoru bude operovat proces nazývaný pracovník. Obdržíme paralelní program řešící zadaný problém:

```
let ((sum (vect n nil))) (old (vect n nil))
  pracovník (i n)
let ((d 1))
  (vset! sum i (vref v1 i))
  (barrier)
  (while (< d n)
    (vset! old i (vref sum i))
    (barrier)
    (when (<= 0 (- i d))
      (vset! sum i (+ (vref old (- i d))
                      (vref sum i))))
    (barrier)
    (set! d (* d 2)))
```

Výraz `(barrier)` implementuje takzvanou **bariéru** sloužící k synchronizaci pracovníků. Konkrétně pracovníci mohou projít bariérou teprve poté, co všichni k bariéře dorazili. Počet kroků výpočtu je `(ceiling (log n 2))`. Tedy výpočet probíhá v logaritmickém čase. Poznamenejme, že invariant cyklu je:

```
(= (vref sum i) (vsum v1 (max (+ (- i d) 1) 0) i))
```

Takto by vypadala simulace běhu algoritmu pro testovací vektor:

d	0	1	2	3	4	5	6	7
	1	2	3	4	5	6	7	8
1	1	3	5	7	9	11	13	15
2	1	3	6	10	14	18	22	26
4	1	3	6	10	15	21	28	36

Bez použití bariéry bychom paralelní datový algoritmus mohli implementovat tak, že by se v cyklu vytvářely pracovníci:

```
loop
  (co-dotimes (i n)
    úkol pro i)
```

Cyklické vytváření procesů by bylo značně neefektivní. Lepší by bylo, jak příklad s paralelním součtem prefixů nastiňuje, synchronizovat jednou vytvořené procesy:

<i>pracovník</i> (i n)
<pre>loop   <i>úkol pro i</i>   čekej, až všech n dokončí úkol</pre>

Tento druh synchronizace procesů nazýváme **synchronizace bariérou**.

2 Bariéra pomocí počítadla

Jednoduchou bariéru je možné vytvořit pomocí sdíleného počítadla. Označme n počet pracovníků, count počet pracovníků, kteří dorazili k bariéře, a zavedme vektor passed , kde $(\text{vref passed } i)$ rozhoduje, zda pracovník i prošel bariérou. Správnost řešení zajistíme invariantem $(\rightarrow (\text{vref passed } i) (= \text{count } n))$. Dostáváme hrubé řešení:

```
let ((count 0) (passed (vect n nil)))
  pracovník (i n)
  úkol pro i
  [(inc! count)]
  [(await (= count n))
   (vset! passed i t)]
```

Právě uvedená bariéra není znovupoužitelná. Můžeme ji implementovat pomocí složené atomické operace *Fetch-and-add*. Konkrétně pro proměnnou var a číslo num výraz $(\text{fa } \text{var } \text{num})$ atomicky provede následující:

1. Zjistí hodnotu *val* proměnné *var*,
2. zvýší hodnotu proměnné *var* o *num*
3. a vrátí hodnotu *val*.

Dostáváme jemné řešení bariéry, která ale není znovupoužitelná:

```
(fa count 1)
(await (= count n))
```

První nápad na cestě k znovupoužitelné bariéře je vynulovat počítadlo:

let ((count 0))
<i>pracovník</i> (i n)
loop <i>úkol pro i</i> [(inc! count)] (await (= count n)) (set! count 0)

To však až k řešení nevede, protože proces, který vynuloval jako první počítadlo, může počítadlo inkrementovat před tím, než jiný proces znovu vynuluje počítadlo. Problém vyřešíme tím, že proces pouze počítadlo dekrementuje:

let ((count 0))
<i>pracovník</i> (i n)
loop <i>úkol pro i</i> [(inc! count)] (await (= count n)) [(dec! count)] (await (= count 0))

Zde může ale nastat problém uváznutí v případě, že někdo dekrementuje počítadlo před tím, než všichni opustí aktivní čekání. Znovupoužitelnou bariéru obdržíme tak, že zavedeme dvě počítadla, jejichž role se budou po každém použití prohazovat:

let ((count1 0) (count2 n))
<i>pracovník</i> (i n)
loop <i>úkol pro i</i> [(inc! count1)] (await (= count1 n)) [(dec! count2)] (await (= count2 0))

Pro jednoduché použití můžeme dát obě role za sebe:

let ((count1 0) (count2 n))
<i>pracovník</i> (i n)
loop
<i>úkol pro i</i>
[(inc! count1)]
(await (= count1 n))
[(dec! count2)]
(await (= count2 0))
[(dec! count1)]
(await (= count1 0))
[(inc! count2)]
(await (= count2 n))

3 Vlajky

Přejdeme na synchronizaci procesů pomocí vlajek. **Vlajkami** *flags* rozumíme vektor logických hodnot. Pokud je (*vref flags i*) *Pravda*, říkáme, že vlajka *i* je **vyvěšena**, jinak říkáme, že je **sejmuta**. Pravidla pro používání vlajek jsou:

1. Ten, kdo čeká na vyvěšení vlajky, ji snímá.
2. Vlajka nesmí být vyvěšena, dokud není jisté, že je sejmuta.

Pro pohodlnější práci s vlajkami si definujeme procedury:

- (*flag-set! flags i*) ... vyvěsí vlajku
- (*flag-clear! flags i*) ... sejme vlajku
- (*flag-set? flags i*) ... rozhodne, zda je vlajka vyvěšena
- (*wait-and-clear! flags i*) ... čeká na vyvěšení vlajky a pak ji sejme:

```
(await (flag-set? flags i))
(flag-clear! flags i)
```

Koordinátor je proces, který řídí pracovníky pomocí vlajek. Budeme potřebovat dvě sady vlajek: *arrive* a *continue*. Podmínka (*flag-set? arrive i*) je splněna, jestliže pracovník *i* dorazil k bariéře. Podobně podmínka (*flag-set? continue i*) je splněna, jestliže pracovník *i* může opustit bariéru. Řešení s jediným koordinátorem:

let ((arrive (vect n nil)) (continue (vect n nil)))	
<i>pracovník</i> (i n)	<i>koordinátor</i>
loop <i>úkol pro i</i> (flag-set! arrive i) (wait-and-clear! continue i)	loop (dotimes (i n) (wait-and-clear! arrive i)) (dotimes (i n) (flag-set! continue i))

Problém řešení je, že není symetrické. Lepší řešení obdržíme uspořádáním pracovníků do struktury binárního stromu. Každý pracovník bude koordinátorem svých následníků. Označíme si:

- (left i) ... index levého následníka (+ (* 2 i) 1)
- (right i) ... index pravého následníka (+ (* 2 i) 2)

Listy stromu jsou pracovníci, kteří nikoho nekoordinují:

$$\frac{\textit{list i}}{\text{(flag-set! arrive i)} \\ \text{(wait-and-clear! continue i)}}$$

Kořen je pracovník, který koordinuje své následníky:

$$\frac{\textit{kořen i}}{\text{(wait-and-clear! arrive (left i))} \\ \text{(wait-and-clear! arrive (right i))} \\ \text{(flag-set! continue (left i))} \\ \text{(flag-set! continue (right i))}}$$

Konečně vnitřní uzel koordinuje následníky a je koordinován rodičem:

$$\frac{\textit{vnitřní uzel i}}{\text{(wait-and-clear! arrive (left i))} \\ \text{(wait-and-clear! arrive (right i))} \\ \text{(flag-set! arrive i)} \\ \text{(wait-and-clear! continue i)} \\ \text{(flag-set! continue (left i))} \\ \text{(flag-set! continue (right i))}}$$

4 Symetrické bariéry

Nejprve si zavedeme pomocnou proceduru (`wait-and-set! flags i`), která čeká na sejmutí vlajky a následně ji vyvěsí. Synchronizaci procesu `i` s procesem `j` definujeme následovně.

$$\frac{\text{proces } i}{\begin{array}{l} (\text{wait-and-set! arrive } i) \\ (\text{wait-and-clear! arrive } j) \end{array}}$$

Bariéra pro n procesů je rozdělena do k fází. V každé fázi se synchronizuje proces s nějakým procesem. Každá fáze má vlastní vlajky. Tedy vlajky jsou ($\text{vect } k$ ($\text{vect } n \text{ nil}$)). Fáze číslujeme od nuly.

V **motýlí bariéře** má synchronizace k fází. Synchronizujeme ($= n$ ($\text{expt } 2$ k)) procesů.

Ve fázi f se proces i synchronizuje s procesem vzdáleným ($= d$ ($\text{expt } 2$ f)). Přesněji se ve fázi f proces i synchronizuje s procesem ($+ i d$), pokud ($< (\text{mod } i$ ($\text{expt } 2$ ($+ f 1$))) d), ($- i d$), jinak.

Například:

proces	0	1	2	3	4	5	6	7
fáze 0	1	0	3	2	5	4	7	6
fáze 1	2	3	0	1	6	7	4	5
fáze 2	4	5	6	7	0	1	2	3

V **rozšiřovací bariéře (diseminační bariéře)** je n procesů synchronizováno v ($= k$ ($\text{ceiling} (\log n 2)$)) fázích. Opět se ve fázi f proces synchronizuje s procesem vzdáleným ($= d$ ($\text{expt } 2$ f)). Proces i ve fázi f se synchronizuje s procesem ($\text{mod} (- i d) n$)).

Například:

proces	0	1	2	3	4	5
fáze 0	5	0	1	2	3	4
fáze 1	4	5	0	1	2	3
fáze 2	2	3	4	5	0	1

5 Bariéra pomocí semaforů

Bariéru můžeme implementovat pomocí semaforů. Stačí nám umět synchronizovat dva procesy. Pro synchronizaci libovolného počtu procesů můžeme použít verzi motýlí bariéry. Zavedeme proměnné `arrive1` a `arrive2` určující kolikrát proces dorazil k bariéře a proměnné `depart1` a `depart2` určující kolikrát proces opustil bariéru. Náčrtek řešení:

let ((arrive1 0) (depart1 0) (arrive2 0) (depart2 0))	
<i>1. pracovník</i>	<i>2. pracovník</i>
loop <i>úkol pro 1. pracovníka</i> { (= arrive1 depart1) } [(inc! arrive1)] { (= arrive1 (+ depart1 1)) } [(inc! depart1)] { (= arrive1 depart1) }	loop <i>úkol pro 2. pracovníka</i> { (= arrive2 depart2) } [(inc! arrive2)] { (= arrive2 (+ depart2 1)) } [(inc! depart2)] { (= arrive2 depart2) }

Vynutíme, aby podmínka (and (<= depart1 arrive2) (<= depart2 arrive1)) byla invariantem. Obdržíme hrubé řešení:

let ((arrive1 0) (depart1 0) (arrive2 0) (depart2 0))	
1. pracovník	2. pracovník
loop <i>úkol pro 1. pracovníka</i> { (= arrive1 depart1) } [(inc! arrive1)] { (= arrive1 (+ depart1 1)) } [(await (< depart1 arrive2))] (inc! depart1) { (= arrive1 depart1) }	loop <i>úkol pro 2. pracovníka</i> { (= arrive2 depart2) } [(inc! arrive2)] { (= arrive2 (+ depart2 1)) } [(await (< depart2 arrive1))] (inc! depart2) { (= arrive2 depart2) }

Zavedeme dva druhy zdrojů určené rovnostmi (= barrier1 (- arrive1 depart2)) a (= barrier2 (- arrive2 depart1)).

let ((arrive1 0) (depart1 0) (arrive2 0) (depart2 0) (barrier1 0) (barrier2 0))	
1. pracovník	2. pracovník
loop <i>úkol pro 1. pracovníka</i> [(inc! arrive1)] (inc! barrier1) [(await (< depart1 arrive2))] (inc! depart1) (dec! barrier2)	loop <i>úkol pro 2. pracovníka</i> [(inc! arrive2)] (inc! barrier2) [(await (< depart2 arrive1))] (inc! depart2) (dec! barrier1)

Invarianty:

- (and (<= depart1 arrive2) (<= depart2 arrive1)),
- (<= 0 barrier1), (<= 0 barrier2)

Přejdeme na řízení pomocí zdrojů:

let ((barrier1 0) (barrier2 0))	
1. pracovník	2. pracovník
loop <i>úkol pro 1. pracovníka</i> [(inc! barrier1)] [(await (< 0 barrier2))] (dec! barrier2)	loop <i>úkol pro 2. pracovníka</i> [(inc! barrier2)] [(await (< 0 barrier1))] (dec! barrier1)

Nyní stačí použít semaforey:

let ((barrier1 (sem 0)) (barrier2 (sem 0)))	
<i>1. pracovník</i>	<i>2. pracovník</i>
loop <i>úkol pro 1. pracovníka</i> (v barrier1) (p barrier2)	loop <i>úkol pro 2. pracovníka</i> (v barrier2) (p barrier1)

Otázky a úkoly na cvičení

1. Napište proceduru `parallel-prefix-sum`, která spočítá paralelně součet prefixů zadaného vektoru. Použijte makro `barrierd-co-dotimes` implementující bariéru. Podívejte se, jak je zde bariéra implementovaná. Například:

```
> (parallel-prefix-sum #(1 2 3 4 5 6 7 8))
#(1 3 6 10 15 21 28 36)
```

2. Napište proceduru, která v logaritmickém čase najde minimum ze zadaného vektoru čísel.
3. Implementujte bariéru pomocí sdíleného počítadla.
4. Implementujte bariéru s jediným koordinátorem.
5. Implementujte bariéru se stromovou strukturou pracovníků.
6. Implementujte motýlí bariéru.
7. Implementujte rozšiřovací bariéru.
8. Pomocí dvou vektorů `cars` a `cdrs` stejné délky můžeme reprezentovat seznamy. Každý index odpovídá tečkovému páru. *Car* páru *i* je přímo prvek na indexu *i* vektoru `cars`. *Cdr* páru *i* je dán prvkem vektoru `cdrs` na indexu *i*: buď je to pár na zadaném indexu, nebo `nil`. Například vektory `#(1 2 3 4 5 6 7 8)` a `#(4 5 nil 6 2 0 nil 3)` reprezentují dva seznamy: `(2 6 1 5 3)` a `(8 4 7)`. Napište proceduru `find-ends`, která v logaritmickém čase pro vektor `cdrs` vrátí vektor indexů posledních párů seznamů. Například:

```
> (find-ends #(4 5 nil 6 2 0 nil 3))
#(2 2 2 6 2 2 6 6)
```